

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov senátu JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obžalovaného **Doc. MUDr. J. M., PhD. pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody** podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „Tr. zák.“) na neverejnom zasadnutí konanom 31. marca 2011 v Bratislave o odvolaní obžalovaného a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 20. októbra 2009, sp. zn. PK - 2T/10/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. napadnutý rozsudok **sa z r u š u j e** v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. **sa vec v r a c i a** Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, aby ju v potrebnom rozsahu **znovu prejednal a rozhodol**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 20. októbra 2009, sp. zn. PK - 2T/10/2009, bol obžalovaný Doc. MUDr. J. M., PhD. uznaný vinným z trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v pozícii prednostu O. v areáli M. dňa 9. novembra 2005 okolo 11.10 hod. v ambulancii O., po predchádzajúcej konzultácii s manželmi Ing. Š. Á. a Mgr. M. Á. o zdravotnom stave Mgr. M. Á., po jej vyšetrení a informovaní o nevyhnutnej potrebe operácie jej bedrového kĺbu s nutnosťou poskytnutia hodnotnejšej a trvácnejšej endoprotézy tohto kĺbu, im oznámil, že treba priplatiť 100 000 Sk (v prepočte 3.319,39 €); následne po zaradení do poradovníka čakateľov na termín operácie na 18. august 2008, s príslubom zabezpečenia súhlasu na skorší termín operácie, prevzal od Ing. Š. Á. sumu 5 000 Sk (v prepočte 165,97 €), i keď zdravotnícky úkon bol hradený z verejných zdrojov poisťovne, a následne v dňoch 12. decembra 2005 a 15. decembra 2005 vo svojej pracovni na O. v M. postupne prevzal od Ing. Š. Á. celkovo sumu najmenej 60 000 Sk (v prepočte 1 991,63 €), pričom pôvodne naplánovanú operáciu, ktorá sa mala uskutočniť v mesiaci august 2008, vykonal už dňa 13. decembra 2005.

Za to bol odsúdený podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Podľa § 160a ods. 1 Tr. zák., za použitia § 53 ods. 1 Tr. zák. mu bol zároveň uložený peňažný trest vo výmere 90 378 Sk, v prepočte 3 000 €, pričom pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu bol podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie tak obžalovaný Doc. MUDr. J. M., PhD. (č. l. 1447, 1551, 1556 – 1596, 1623 – 1636 spisu) ako aj prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (č. l. 1452 - 1453).

Čo sa týka odvolania obžalovaného, toto smeruje proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku ako i proti konaniu, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný má predovšetkým za to, že v danom prípade došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a jeho jednotlivých aspektov (spôsobujúce error in iure, error in procedendo) v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky. Konkrétne v tomto smere namietal porušenie práva na zákonného sudcu, práva na odôvodnenie rozhodnutia, princípu rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania, a taktiež i nezákonnosť a neprípustnosť niektorých dôkazov (výpovede svedkov manželov Á. a Ing. J. G.). Pokiaľ ide o namietané porušenie práva na zákonného sudcu, je toho názoru, že v predmetnom prípade nemohol byť ani Špeciálny súd, ani Špecializovaný trestný súd príslušným na meritórne rozhodnutie o podanej obžalobe. V prípade, že by sa odvolací súd stotožnil s jeho argumentáciou o neprípustnosti prvostupňového súdu navrhol, aby tento v zmysle § 320 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 162 ods. 1 a § 280 ods. 1 Tr. por. uznesením napadnutý rozsudok zrušil a vec postúpil Okresnému súdu v Martine.

Porušenie práva na spravodlivý súdny proces, dôkladne ozrejmene v bodoch 1.1 až 1.4 podaného odvolania, spôsobilo podľa obžalovaného v konečnom dôsledku aj to, že bolo podstatným spôsobom porušené právo na obhajobu, a to v jeho materiálnom obsahu. Ako podotkol ďalej, jednotlivé aspekty práva na obhajobu sa tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred prvostupňovým súdom stali len formálnosťou bez svojho skutočného reálneho obsahu.

V ďalšej časti odvolania nazvanej ako „zhodnotenie dôkazov v napadnutom rozsudku“ (spôsobujúce error in facto) obžalovaný v prvom rade zdôraznil tú skutočnosť, že napriek zásade vyjadrenej v § 2 ods. 12 Tr. por. je zrejmé, že hodnotenie dôkazov neznamena svojvôľu, neznamena ignoráciu logického úsudku, zdravého rozumu a zákonov výrokovej logiky. V prípade, že sa tak deje, skutkové chyby spôsobujú nesprávnosť výrokov rozsudku (error in iudicando), vedú k nesúladu so skutočnosťou, t.j. spôsobujú, že materiálna pravda nebola zistená. Následne sa pomerne podrobným spôsobom vyjadril k jednotlivým dôkazom, resp. k spôsobu ich hodnotenia príslušným prvostupňovým súdom, kde v prevažnej väčšine zopakoval argumentáciu prezentovanú v záverečnej reči jeho obhajcu.

Obžalovaný tiež upozornil na to, že podľa judikátu publikovaného pod R 14/1964 výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré úplne vylučujú pochybnosť, že sa stal

skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď vierohodnosť jediného priameho svedka je pochybná.

Z dôvodov vyššie uvedených obžalovaný Doc. MUDr. J. M., PhD. napokon odvolaciemu súdu navrhol podľa § 321 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Dňa 16. apríla 2010 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručené podanie označené ako „doplnenie dôvodov odvolania spojené s návrhom na vykonanie dôkazov v odvolacom konaní“, kde obžalovaný navrhol v zmysle § 326 ods. 5 Tr. por. v odvolacom konaní vykonať ako dôkazy niektoré z príloh písomného odôvodnenia odvolania zo 14. decembra 2009, a to konkrétne žiadosť o sprístupnenie informácie z 8. decembra 2009, odpoveď z M. nemocnice z 10. decembra 2009, správu pre ošetrojúceho lekára z 12. decembra 2005, kódy lekárov z Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou platné po 1. októbri 2005, ambulantné záznamy pacientov z 9. novembra 2005. Rovnako tak žiadal vykonať v odvolacom konaní ako dôkazy výzvu obhajcu na sprístupnenie informácií z 27. októbra 2009, rozhodnutie Prezídia Policajného zboru, úradu boja proti korupcii, č. p. KM-25/SI-2010 z 14. januára 2010, ktorým tejto žiadosti nebolo vyhovené, rozhodnutie Ministra vnútra Slovenskej republiky č. MV-SLV-81/OLVS-2010 z 10. marca 2010 o zamietnutí rozkladu, žiadosť obhajcu ako fyzickej osoby o sprístupnenie informácií z 4. novembra 2009, rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, č. p. KM-1270/SI-2009 z 10. novembra 2009 o nevyhovení tejto žiadosti, rozklad obhajcu ako fyzickej osoby z 19. novembra 2009, rozhodnutie Ministra vnútra Slovenskej republiky č. SLV-659/OLVS-2009 z 30. decembra 2009 o zamietnutí rozkladu, ktoré boli zaslané ako prílohy k predmetnému podaniu a ktoré svedčia o neúspešnej snahe obhajoby zistiť, čo tvorí obsah tzv. pomocných materiálov vyšetrovacieho spisu, sp. zn. PPZ-129/BPK-S-2007. S poukazom na to preto obžalovaný napokon navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 326 ods. 5 Tr. por. doplnil dokazovanie i tým, že si vyžiada spomenuté pomocné materiály od Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii Stred.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, toto bolo podané v neprospech obžalovaného, a to len čo do výroku o treste.

V písomnom odôvodnení pritom uviedol, že výrok o treste je síce podľa neho správny a spravodlivý, rovnako ako výrok o vine, avšak nepovažuje ho za úplný, keďže obžalovanému nebol uložený navrhovaný trest zákazu činnosti vykonávať povolanie lekára a poskytovať zdravotnú starostlivosť. Má totiž za to, že obžalovaný Doc. MUDr. J. M., PhD. spáchal trestný čin v súvislosti s výkonom povolania lekára a v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, a preto je potrebné aj v rámci generálnej prevencie chrániť záujem spoločnosti tým, že nebude vykonávať takú činnosť, pri ktorej by mohol opäť obdobný čin spáchať.

S ohľadom na vyššie uvedené preto prokurátor odvolaciemu súdu navrhol zrušiť výrokovú časť rozsudku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozsudkom rozhodnúť tak, že sa aplikuje trest odňatia slobody s podmieneným odkladom, peňažný trest a náhradný trest podľa napadnutého rozsudku, doplnený o trest zákazu činnosti vykonávať povolanie lekára a poskytovať zdravotnú starostlivosť na tri roky.

Na podklade podaných odvolaní Najvyšší súd Slovenskej republiky, primárne zistiť, že neprichádza do úvahy postup podľa § 316 ods. 1 Tr. por., či § 316 ods. 3 Tr. por., podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného **je dôvodné.**

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a/ pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b/ pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho

skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c/ ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

V prvom rade je potrebné uviesť, že v predmetnom prípade nedošlo k porušeniu práva na zákonného sudcu, tak ako sa toho domáhal obžalovaný, keďže napadnuté rozhodnutie vydal príslušný súd. V tejto súvislosti poukazuje Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým na tú skutočnosť, že zmyslom zákona č. 458/2003 Z.z. o zriadení Špeciálneho súdu a Úradu Špeciálnej prokuratúry a o zmene a doplnení niektorých zákonov bolo vytvorenie špecializovaných orgánov na odhaľovanie, trestné stíhanie a postih korupcie a organizovaného zločinu, pričom pokiaľ ide o korupčné trestné činy v zmysle § 15a ods. 2 písm. a/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 patrili do právomoci Špeciálneho súdu konkrétne trestné činy korupcie podľa § 160 ods. 3, § 160a, § 160b, § 160c, § 161 ods. 3, § 161a, § 161b, § 161c Trestného zákona. Na čo je dôležité ďalej upozorniť je to, že po prijatí nového Trestného poriadku zostala pôsobnosť Špeciálneho súdu v podstate nezmenená s tým, že v zmysle § 14 ods. 2 písm. a/ sa táto vzťahovala okrem iného na trestné činy prijímania úplatku podľa § 328 ods. 3, § 329 až § 331 Trestného zákona a podplácania podľa § 332 ods. 3, § 333 až § 335 Trestného zákona. No a napokon, čo sa týka korupčných trestných činov, od 17. júla 2009 sa pôsobnosť Špecializovaného trestného súdu, ako právneho nástupcu Špeciálneho súdu, vzťahuje na trestné činy prijímania úplatku podľa § 328 až § 331 Trestného zákona, trestné činy podplácania podľa § 332 až § 335 Trestného zákona a trestný čin nepriamej korupcie podľa § 336 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o posudzovaný skutok, z napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný Doc. MUDr. J. M., PhD. sa mal dopustiť trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. tým, že v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu mal priamo pre seba žiadať a prijať úplatok, čo by v prípade použitia nového Trestného zákona bolo možné kvalifikovať ako trestný čin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1. S poukazom na to, tiež s prihliadnutím na vyššie uvedené zastáva potom i Najvyšší súd

Slovenskej republiky ten názor, že v danom prípade bola obžaloba dňa 12. marca 2009 správne podaná na Špeciálny súd v Pezinku.

Taký záver obžalovaného, že v prípade, ak sa v trestnom konaní postupuje podľa nového Trestného poriadku, pôsobnosti Špeciálneho súdu, resp. Špecializovaného trestného súdu podliehajú korupčné delikty (a nielen tie) len vtedy, ak bude ten - ktorý skutok kvalifikovaný podľa nového Trestného zákona, je absolútne nelogický a v rozpore so zmyslom vyššie uvedeného zákona č. 458/2003 Z.z., či zákona č. 291/2009 Z.z. o Špecializovanom trestnom súde a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

V čom však možno súhlasiť s obžalovaným je to, že na č. l. 18 – 19 sa nachádzajúci záväzný pokyn prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 22. januára 2008 (§ 230 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), Prezídiom Policajného zboru, Úradom boja proti korupcii, Odborom boja proti korupcii Stred prijatý dňa 28. januára 2008, skutočne **nebol** príslušným vyšetrovateľom Policajného zboru v celom svojom rozsahu **dodržaný**. Konkrétne nebol splnený pokyn dozorujúceho prokurátora zabezpečiť výpis z účtov obžalovaného s možnosťou preukázania prijatia úplatku, resp. vrátenia peňazí na účet Ing. Á. po mediálnom zverejnení (bod 8/ pokynu).

Rovnako tak je potrebné upozorniť i na ďalší pokyn prokurátora z 20. februára 2008 (č. l. 1178), v ktorom tento uložil povinnosť zisťovať lustráciou pacientov, ktorých operoval MUDr. M., či bol žiadaný od nich úplatok za vykonanú operáciu (č. l. 1178). Najvyšší súd Slovenskej republiky pritom v tomto smere zdôrazňuje, že hoci MFN vo veci konajúcejmu vyšetrovateľovi Policajného zboru na jeho požiadanie zoznam pacientov, ktorých obžalovaný u nich operoval v rokoch 2006 - 2007 skutočne zaslala (č. l. 825 – 830, celkovo 134 pacientov), z obsahu predloženého spisu nie je zrejmé, či k vyššie uvedenému vypočutiu týchto pacientov za účelom zistenia, či obžalovaný od nich žiadal v súvislosti s vykonaním operácie nejaký úplatok, aj reálne došlo a ak áno, aký bol výsledok takéhoto zisťovania.

S ohľadom na vyššie uvedené a tiež predovšetkým s prihliadnutím na výpoveď vyšetrovateľa mjr. Ing. M. P. na hlavnom pojednávaní dňa 24. septembra 2009

je potrebné podľa názoru odvolacieho súdu na tomto mieste poukázať na ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por., v zmysle ktorého majú orgány činné v trestnom konaní povinnosť s rovnakou starostlivosťou objasňovať tak okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pritom konštatuje, že s vyššie spomenutými nedostatkami, resp. pochybnosťami sa bude musieť súd prvého stupňa v rámci opätovného prejedania danej veci riadne vysporiadať.

V súvislosti s posudzovaným skutkom je potrebné v prvom rade zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je sporné to, či obžalovaný Doc. MUDr. J. M., PhD. peniaze od Ing. Š. Á. prijal, ale to, v akej konkrétnej výške a za akým účelom, keďže v tomto sa tvrdenia obžalovaného a manželov Á. rozchádzajú.

Pokiaľ ide pritom o výšku prijatých peňazí, odvolací súd sa plne stotožňuje s tým záverom prvostupňového súdu, že s prihliadnutím na zásadu „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ je potrebné sa prikloniť práve k tvrdeniu obžalovaného, a teda k sume 65 000 Sk. Avšak čo sa týka účelu, za akým boli tieto peniaze prijaté, na rozdiel od Špecializovaného trestného súdu je toho názoru, že obhajoba obžalovaného, spočívajúca v tom, že predmetné peniaze prijal dňa 15. decembra 2005 ako dar pre OZ MFN (ďalej už len „OZ“), nebola vykonanými dôkazmi bezpečným spôsobom vyvrátená. Má za to, že aj naďalej teda prichádzajú do úvahy minimálne 2 odchylné verzie skutkového priebehu, pričom navyše vo výpovediach 2 kľúčových svedkov - manželov Á., o ktoré sa napadnuté rozhodnutie opiera, zistil viaceré rozpory v skutočnostiach dôležitých z hľadiska uznania viny obžalovaného Doc. MUDR. J. M., PhD. Z uvedených dôvodov nemožno preto dospieť k inému záveru ako tomu, že vina nebola zatiaľ v danom prípade bez akýchkoľvek pochybností preukázaná.

V rámci nového prejedania veci na súde prvého stupňa bude pritom nevyhnutné vypočítať osobu, ktorej Ing. Š. Á. volal dňa 15. decembra 2005 z pracovne Doc. MUDr. J. M., PhD. ohľadom možnosti poskytnutia „sponzorského“ pre vyššie spomenuté OZ, a to na všetky

okolnosti súvisiace s predmetným rozhovorom, pričom v tomto smere bude potrebné znova vypočítať aj samotného Ing. Š. Á.

Pokiaľ ide o listiny, predložené obžalovaným na podporu svojej verzie o prijatí peňazí dňa 15. decembra 2005 od Ing. Š. Á. ako daru pre OZ na zlepšenie technického vybavenia Ortopedicko-traumatologickej kliniky MFN - príjmový pokladničný doklad OZ nachádzajúci sa na č. l. 933, žiadosť o podpísanie darovacej zmluvy z 15. marca 2006 nachádzajúca sa na č. l. 934 a darovacia zmluva medzi Ing. Š. Á. a OZ nachádzajúca sa na č. l. 932 - odvolací súd zastáva ten názor, že Špecializovaný trestný súd by sa mal ešte pred zhodnotením ich ne/vierohodnosti pokúsiť zistiť ich skutočný vek, t.j. kedy došlo k ich vytvoreniu, resp. podpísaniu zo strany obžalovaného. V prípade posledných dvoch vyššie uvedených listín bude potrebné sa zaoberať tiež možnosťou získania relevantných informácií z hardisku príslušného PC.

Ak sa totiž preukáže, že vyššie uvedené písomnosti boli vytvorené dodatočne, bude obrana obžalovaného spochybnená.

V súvislosti s posúdením obhajoby obžalovaného dáva Najvyšší súd Slovenskej prvoradnému súdu zároveň na zváženie tiež prípadne možnosť doplniť dokazovanie jeho výsluchom za účelom zistenia, prečo tento neodovzdal peniaze Ing. Š. Á. hneď vtedy, keď bol za ním so skrytou kamerou dňa 24. októbra 2007, keďže k tomuto stretnutiu malo dôjsť v jeho pracovni, a teda tam, kde ich mal mať podľa vlastného vyjadrenia celý ten čas uložené (konkrétne v trezore OZ). Zároveň sa natíska tiež otázka, prečo obžalovaný Doc. MUDr. J. M., PhD. nepredložil vyššie uvedené listiny, podporujúce jeho obhajobu, už na komisii vymenovanej riaditeľom MFN dňa 31. októbra 2007.

Čo sa týka už vyššie spomenutých rozporov vo výpovediach svedkov manželov Á., Najvyšší súd Slovenskej republiky upriamuje pozornosť predovšetkým na to, že pokiaľ vychádzame z toho, čo uviedol p. Á. (a čo potvrdila v konečnom dôsledku aj p. Á.), a síce, že peniaze pre obžalovaného vyberal len prostredníctvom bankomatov, tak potom nemôžeme dôjsť k takému záveru, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, a teda že najskôr dňa 9. novembra 2005 odovzdal sumu 5 000 Sk, a následne v dňoch 12. decembra 2005

a 15. decembra 2005 celkovo sumu najmenej 60 000 Sk, pretože peniaze, vyššie spomenutým spôsobom ním v rozhodnom čase vybraté, s tým nekorešponujú. Ako závažný rozpor vidí tiež to, že zatiaľ čo p. Á. uviedol, že jeho manželka vedela o tom, že dňa 12. decembra 2005, teda v deň, keď ju viezol autom do nemocnice, niesol so sebou časť peňazí pre obžalovaného Doc. MUDr. J. M., PhD., z výpovede p. Á. takáto vedomosť nevyplýva.

S prihliadnutím na vyššie uvedené považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť tú skutočnosť, že pokiaľ má byť rozhodnutie o vine založené na výpovediach svedkov manželov Á., tieto musia byť presvedčivé a vierohodné, nesmú byť inými dôkazmi spochybniteľné, či dokonca vyvrátené a zároveň nesmú byť medzi nimi podstatné rozpory.

Záverom možno podotknúť, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je tiež zrejmé, že súd sa dostatočným spôsobom nevysporiadal s tým, ako bola reálne riešená ambulancia na OTK, kde bola 9. novembra 2005 Mgr. M. Á. vyšetrená, tiež s tým, či bolo alebo nebolo štandardné, že obžalovaný mal telefónne číslo na pacientku Mgr. M. Á. a rovnako tak ani s tým, komu skutočne patril kód odosielajúceho lekára Z na čakacej listine nachádzajúcej sa na č.l. 1100.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci teda dospel k názoru, že napadnutý rozsudok je predčasný a je tak potrebné, aby Špecializovaný trestný súd danú vec z dôvodov vyššie uvedených opätovne prejednal a rozhodol, riadiac sa pritom ustanovením § 327 ods. 1 Tr. por. a aby prípadne vykonal i ďalšie dôkazy, ktorých potreba vykonania sa ukáže v doplnenom konaní – dokazovaní na hlavnom pojednávaní.

Z uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 31. marca 2011

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová